

udviklet sig i en ikke saa ubetydelig Grad, hvorfor det nærer Betænkelse ved at gribe ind fra Lovgivningsmagtens Side, navnlig forsaavidt det skulde være i en større Udstrækning, deler jeg ganske disse Betænkigheder. Efter min Erfaring er virkelig hele Sygekassessagen i en god Gænge her i Landet, og der er ikke saa Steder, hvor de virke paa en sund og heldbringende Maade. Der er derfor efter min Mening egentlig ikke saa stor en Opfordring til at gribe den Sag an, og navnlig er jeg meget betænkelig ved at gaa den Vej, som er foreslaaet af Regjeringen og Flertallet, nemlig at lægge Byrden over paa Kommunerne. Jeg er i Forveien en bestemt Modstander af ethvert nyt Paalæg paa Kommunerne, saaledes som Forholdene for Tiden stille sig. Det gaar efter min Mening ingenlunde an stadig at blive ved paa den Vej, hvorpaa vi ere staaede ind ved flere Love, vi allerede have vedtaget; det gaar ikke an at fortsætte med disse Paalæg. Naar man kjender Forholdene, saa veed man, i hvilken betydelig Stigning de kommunale Udgifter have været i de senere Aar og fremdeles ville vedblive at være. Og naar dertil saa kommer de meget daarlige Aar for Landbruget, saa vil man se, at det paa ingen Maade kan gaa an vedblivende at lægge Statter paa Beboerne. Jeg deler derfor ganske det ærede Mindretals Udtalelse mod at lægge denne Byrde over paa Kommunerne. Derfor vil jeg dog ikke sige, at jeg saaledes som Mindretallet, bestemt maa hævde, at den bør bæres af Statskassen, thi selv om man ikke vil formene, at den Byrde, der her kan være Tale om, kan være særlig overvældende, saa mener jeg dog, at Statskassen har Byrder nok, og at de betydelige Kræv, der stilles navnlig i den senere Tid til den, ogsaa kunne gjøre det betænkeligt at paaføre den nye Byrde. Dertil kommer endvidere, at jeg ikke kan negte, saaledes som ogsaa den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at det egentlig er mere principrigtigt, at den Omkostning, der her er Tale om, bæres af Kommunerne end af Statskassen. Jeg vilde have foretrukket, at man havde ventet med hele denne Lov, indtil man samtidig kunde have truffet Foranstaltninger, hvorved man kunde lette Kommunerens Byrder. Kunde dette ske, skulde jeg ikke have Noget imod at træffe Foranstaltninger til at gavne de mindre heldig Stillede i Samfundet. Jeg tror, at Regjeringen er gaaet den rigtige Vej ved at forelægge Forslaget om Skat paa Ol og Brændevin, men jeg skal iøvrigt ikke komme videre ind derpaa. Vi ville ved denne Lov i dobbelt Henseende gavne de mindre Betslillede i en Kommune. Vi ville

ved denne Lov forhaabentlig bevirke en formindsket Nydelse af Brændevin, og det er en afgjort Sag, at den væsentligste Hilde til den Fattigdom, der nu i saa høj Grad finder Sted i Kommunerne og er til en stor Byrde for Kommunekassen, er Brændevinen. Dernæst vilde ogsaa ved denne Lov Kommunekasserne blive bedre stillede og kunde paa denne Maade tage sig af at hjælpe paa de mindre Betslillede i Kommunen ved at hve Bidrag til deres Sygekasser; men saa længe denne Lovs Vedtagelse er usikker, hvad jeg desværre bemyrkter, kan jeg ikke berolige mig med, at en saadan Lov svæver i Luften og vedtage Lovforslagets § 9, der ikke er gjort afhængig af Lovforslaget om Olfkatten. Jeg vil derfor stemme for Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 7, selv om jeg ikke kan billige, at Udgiften skal overføres paa Statskassen, men jeg anser det dog for heldigere, at den overføres paa Statskassen, end at den overføres paa Kommunekassen; endelig forbeholder jeg mig til Syvende og sidst mulig at stemme mod hele Forslaget.

Ordf. Ja, et af de vigtigste Spørgsmaal i denne Sag er jo, hvorfra Tilskudene til Sygekasserne skulde komme. Dersom jeg ikke ved Sygdom havde været forhindret, vilde jeg til denne 2den Behandling have stillet et Vædringsforslag til § 9 af det Indhold, at Tilskudet skulde udredes halvt af Statskassen og halvt af Kommunekasserne. Jeg kan ikke negte, at dersom hele Tilskudet skal udredes af Statskassen, kan det tænkes, at Kommunerne eller Sygekasserne maatte kunde fristes til at trække temmelig store Bærler paa Statskassen. Paa den anden Side, dersom Kommunerne skulle udrede hele Tilskudet, forekommer det mig rigtignok, at det er ikke meget berettiget for Regjeringen at føre hele Tilskudet med denne Sag, ligesom jeg ogsaa er enig med det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Schlegel), saavel som med det ærede Mindretal i, at hvis det paalægges Kommunerne at udrede hele Tilskudet, vil det visstnok føre dertil, at Kommunerne ville betænke sig for denne Anerkjendelse, som her er Tale om. Sygekasserne have i mange Aar arbejdet traengt nok. Jeg har i 12 Aar staaet temmelig nær ved en Sygekasse, og vi have kun holdt det gaaende derved, at vi, naar det kneb, sendte nye Opfordringer til dem, der havde Gvne dertil, om at hve Tilskud, ligesom vi ogsaa have afholdt Bafarer og paa anden Maade virket for at stasse Kassen nogen Indtægt. Paa denne Maade har Kassen bestaaet til Dato, og den tæller dog 3 å 400 Medlemmer.